

MAHİZEN

DOSYA
KONUSU

Nasıl Olacak Bu İşler Ustam?

How To Paint BloodAngels

FRP Üstüne Bir Ustanın Yazı
Dizisi

Campaign -1

The Good, The Bad & The
Marines

UltraMarines

Bize Yakın Olan Hikayelerden...

KÖFTE

Editör (Temsili)

**Kule Sakinleri Rol Yapma ve
Strateji Oyunları Derneği
Dergisidir**

Genel Yayın Yönetmeni
Batuhan Tunçdemir

Editör
Emre Ömer "Zehir"
lasfiniel@hotmail.com

Görsel Tasarım
Emre Ömer "Zehir"

Yazarlar
Leven Akdorum/Akdurak
Hüseyin Ruhi Küçük
Erdoğan "Mereghost" Kuşçu
Adnan Akın Akçay
Umut Çavuşlugil

Herkese Merhaba,
Öncelikle bu ne sıcak? Teessüf ediyorum bu işlere kim bakıyor ise ona. Arkadaş böyle sıcak mı olur, yazık bize de. Hayır klima falan bir yere kadar, kapıdan dışarı çıkmadan yaşanmıyor sonuçta. Sinirli adamım, agresif adamım zaten, olan yazarlara oluyor sonra.

Tepekule Savaşları'nı duydunuz mu? Ben de duydum. Bizimkiler birbirlerine vurmaktan sıkılmışlar, her taraftan insan toplayıp öyle dört artı beş artı diyeceklermiş. En iyi dark elf kazansın istiyor tabi gönül, ama turnuvada Darkelf ordusu yoktu. Beni almadılar rezil olmamak için, böyle oldu sonra.

Çok sıcak. Sıcaktan yazı yazamıyorum yemin ediyorum, hasta oldum sıcaktan ya. Dergiye nasıl yaptım ne yaptım onu da bilmiyorum. Fenalık geldi. Alkım gelirken Arabistan'ın çöl sıcaklığını mı getirdin yanında getire getire ne yaptın abi?

O değil de Erdoğan'ın bu ayki yazısı ne güzel olmuş öyle. Bir de atıp tutmuş yok beceriksizim yok şu yok bu diye.

En önemli haber Levent için geliyor ama: Editörlük görevini bırakıyorum. Artık ben yokum ortalık sana kaldı, hadi bakalım köftehor seni.

Now Loading!!!

Yazan: Levent Akdoruk

Selamlar, saygılar!

Ah dostlarım bilseniz ne kötü hallerdeyim, sabırsızlıktan ölmek üzereyim! Bekliyorum ordumun son parçaları da gelsinler Flames Of War sahalarına çıkayım diye ama yok gelmiyor. Aslında kontrol ettim de normal süresinden uzun sürmüş değil henüz ama ben heyecanlanıyorum çok. Sanki 2 ay oldu sipariş vereli ah ah neyse..

Efenim artık Yakup the Forum Slayer kuleyi etkisi altına alabilmek için büyü yapmaya başladı! Her hafta bir Magic The Gathering draftıyan mekanı doldurup, içeride oksijeni tüketip, insanların savunmasız hallerinden faydalaniyor! Ne şekilde dersiniz onu bilmiyorum ama kesin kötü bir şeydir. Gözüm üzerinde YaPuk!

Editör diyesim gelmiyor arkadaş, iki satır geyik yapalım dedik yazıyı editleye editleye kendisi daha çok yazmış yahu. Bu editör çilesi anlatmakla bitmez yauv, anlatmıyorum o yüzden. (İki paragraf yazmış adam, konuşuyor bir de. -Editör)

O zaman daha süper olaylara geçelim dimi? Evet aynen! Misal kuledeki süper insanlardan birinin süper bir hadisesini anlatmak istiyorum sizlere. İsim: Aylin Yaş: Basına saldırı! Yer: Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi. Evet bir kez daha üstün başarısıyla bize tepekuleyi getiren bu yüce insana, pek muhtemelen tüm kule adına saygı ve sevgilerimi sunarım.

Bi üstte ne yazdım anlamadınız dimi? Çok karıştı sanki. Tamam. Diyorum ki Kule Sakinleri Türkiye çapında bir Warhammer Fantasy turnuvası düzenledi tepekulede! Ve hatta ismi “Tepekule Savaşları” oldu, Smyrna manasında. Hani işte ilk İzmir filan. Mühim olan savaştır işte, 2000pts ordunuzu toplayın gelin siz de. Bir sonraki turnuva için buradan herkese açık davet ve hatta meydan okuma! Skaven olarak hemide!

Şok şok şok! CCC Avukat CCC iş dönüşü mekana uğrayıp sigara içen insanlar görünce savcılığa suç duyurusunda bulunda, kolluk kuvvetleri mekanın kapanmasına üzülen 3 genci biber gazıyla “sakinleştirdi”. Yakup kulenin anahtar sorunun çözmek yerine, forum için yeni işkence teknikleri ararken kule sakinleri tarafından tartaklandı! Ruhi fantasy maçı isteyen kalabalığın bir anlık dalgınlığından faydalanarak arka kapıdan kaçtı! Erdinç tüm dünyayı turuncuya boyamak istediğini belirtirken, Deniz kendisine yeni bir teknik öğretebileceğini bildirdi. GW’nin son fiyat politikası sebebi ile Avustralya, İngiltere’ye savaş ilan etti! Can Öss’de yüksek başarılarla koşarken, tarih bilgisini Flames of War dan edindiğini itiraf etti. Aylin kek-börek üretimiyle insanları şişmanlığa teşvik etti; oh, olsada yesek! Iron Maiden konserine giden gençler yüksek bira fiyatları sebebiyle tüm festival ayık gezmekten muzdarip. Hepsi azzzz sora!

Kendinize iyi bakın, bol bol oyun oynayın efenim. Unutmayın, eğlenmek de bir ihtiyaçtır. Görüşürük.

Marine Boyama For Dummies

Yazan: Erdiñ "Mereghost" Kuşçu

Warhammer modellerini ilk kez gören insanlar, iki tepkiden birini verirler: ya çok beğenirler, ya da hiç ilgilenmezler. Bu ilgilenen ekibe dahil olan insanlar da iki tepkiden birini verirler: ya hemen bir şeyler boyamak isterler, ya da boyamanın çok zor olduğunu düşünürler.

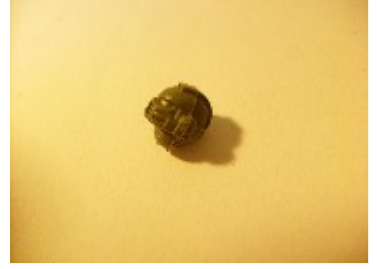
Gerçek bundan daha uzak olamaz beyler bayanlar. Mahzen'in yazarlarından Alkım'ın ricası üzerine, Kule Sakinleri'nin beceriksiz üyelerinden biri olan ben Erdiñ, basit Ali Cengiz oyunlarıyla 40 dakikada Space Marine boyamaca tekniklerimi size sunacağım.

Önce masayı hazırlayalım. Kullanılacak boyalar, temizlik için kağıt havlu, fırçaları silmek için temiz su, yarım paket sigara (küllük ve çakmak upgrade'i), bir bardak kola, Sting'den herhangi bir albüm. (Tarzına hastayız abi. -Editör)

Genelde modelleri kendi kutularında tutmam. Parçaları ayırıp bir yerde tutup model birleştiren aralarından seçim yapmak daha çok hoşuma gidiyor. Hem daha az yer kaplarlar, hem de farklı model parçalarını karıştırarak kendinize özel modeller üretme şansınız olur.

Evet, bugünkü model için aşağıdaki parçaları seçtim. Bu model, Jump Pack kullanmayan bir Assault Marine olacak. Silahları sağ elde bir Chain Sword, sol elde bir Bolt Pistol. Güzel, ilgi çeken bir sol omuzluk seçerek modele biraz ilginçlik katmak istedim.

Parçaları belirledikten sonra hemen birleştirmeye ya da boyamaya geçmeyin. Önce bir parçaları inceleyin; eksik bir kısım var mı, nasıl güzel oturabilirsiniz, adamın nasıl görünmesini istiyorsunuz, çapak kalmış mı... Bir bakın.

Bu modelin çeşitli yerlerinde çapaklar vardı. Bu üretim tekniğiyle alakalı normal bir sorun, maket bıçağı ya da zımpara kağıdı ile kolayca halledilebilir.

Tüm hazırlıklar tamamlandıktan sonra esas işe girişiyoruz. Asıl boyama işlemine geçmeden önce bir kat astar atmanız gerekir. Bu kat, üzerindeki boyanın modele daha sıkı tutunmasını sağlayacaktır.

Astar rengi tamamen keyfi bir seçimdir. Siyah, beyaz, kırmızı, gri, mavi, hangi rengi istiyorsanız kullanabilirsiniz. Ben modellere daha karanlık bir hava kattığı için siyahı tercih ediyorum.

Bazıları modeli tamamen yapıştırdıktan sonra boyamayı tercih eder, ama ben parça parçayken daha kolay boyayabildiğimi farkettim. Bu yüzden neredeyse boyama tamamlanana kadar model parça parça kalacak. Space Marines'in Blood Angels tayfasına dahil olan birçok model gibi, bu eleman da kırmızı olacak. Dümdüz, yavan bir kırmızı kullanmamak için iki farklı kırmızı rengi kullanacağım. İlk kırmızı katını hemen atıyorum. (Alttaki üçlünün ilk resmi, soldaki)

Boyama tamamlandığında siyah olacak kısımlara kırmızı sürmedim. Boyama yaparken bazen eliniz kayabilir, olduk olmadık yerlere garip renkler bulaşabilir. Dert etmeyin, üzerini boyayıp kolayca kapatabilirsiniz. Sonra ikinci kırmızıyı kullanıyorum. Bundan sonra yapılacak işleri benzer olduğu için kafayı da monte ettim. (Ortadaki)

İkinci katı daha ince atıyorum, böylece iki kırmızı rengi girift bir hal alıyor, daha zengin bir renk ortaya çıkıyor.

Sıra wash kullanmada. Wash, içinde su ve zatk bulunan özel bir tür boya. Esas amacı bir yere renk vermek değil; oluklara, kavislere, altta kalan noktalara sızıp bir nevi gölge efekti sağlamak. Aynen şöyle oluyor: bakınız üçüncü resim.

Modelimiz hala kırmızı bir topa benziyor, o zaman biraz detaylarla uğraşalım. Baskın olan rengin üzerine güzel gidecek renkler seçerseniz model daha şık durur. Göğsün üzerindeki kanatları siyah, öne çıkan detay kısımları metal rengine boyayarak bir derece şekillendiriyorum modeli. Gözlere koyu bir yeşil atıyorum, böylece göz şekli ortaya çıkıyor.

Ardından detayları canlandırma zamanı. Gözlere daha parlak, belirgin bir yeşil atarak son halini veriyorum. Metal kısımlara yine wash uygulayarak çok parlamamalarını sağlıyorum; aynı zamanda detaylar biraz daha ortaya çıkıyor. Siyah kanatın tüylerine hafif bir gri dokundurarak yine tüylerin daha belirgin hale gelmesini sağlıyorum. Artık model bir halta benzemeye başladı.

Bu nokta tekrar kola alma, kız arkadaşınıza gubik mesajlar atma, hayatınızı tekrar gözden geçirme gibi eylemler için faydalı olabilir. Masadan kalkın, bir nefes alın, dinlenince tekrar geri dönün.

Nispeten daha kolay olan sağ kol ve çantayı da aynı taktiklerle boyadıktan sonra modele yerleştiriyorum.

Şimdi biraz göz bozan detay zamanı. Sol koldaki kanat detayı çok şık, ama biraz uğraşmak gerekiyor.

Önce bir kat beyaz boya, tüyler ortaya çıksın diye de wash:

Sonra wash'un fazlalıklarını temizleyip daha parlak bir hal vermek için, köşe kısımları tekrar beyazla boyuyorum:

Bolt Pistol'ün üzerindeki zimbirtıları da boyayıp modele takıyorum sonunda:

Bravo, ilk modelinizi bitirdiniz.

Gereken süre 40 dakika, gereken tecrübe neredeyse sıfır! Böyle bir boyama sizi modelcilik efsaneleri arasına sokmaz, ama pekala güzel bir ordu yaratmanız için yeterlidir.

Hemen bir aile fotoğrafı çekelim.

Modelcilik sanıldığından daha kolay bir uğraşı, oldukça da keyifli. Boş bir vakit bulursanız atlayın Kule Sakinleri'ne bir uğrayın, belki oyuncak askerler sizi de cezbeder.

Campaign -1

Yazar: Hüseyin Ruhi Küçük

Başlarken..

Sıkıcı olduğunu düşünsem de (Batuhan'ın biraz bastırmasıyla) birkaç ay boyunca FRP oyunları üzerine bir şeyler yazacağım. Böyle bir şeyin sıkıcı olduğunu düşünmemin sebebi, o kadar çok yerde benden istenen tarzda şeyler okudum ki; doğrusu da bana o kadar az keyif verdi ve işime yaradı ki, benim yazdıklarımın da aynı etkiyi yaratmasından çekiniyorum. Gene de korkunun ecele faydası yok diyip, başlayayım. Unutulmasın, yazımda genel olarak uzun sürecek seri oyunların nasıl hazırlanırlarsa daha hoş olacağı konusunda düşüncelerimi sıralamaya çalışacağım. Sıraları arasında bağ olmaması rahatsız ederse de affola .

FRP oyunlarında Campaign, Kumpanya kelimeleri üzerine..

Daha adının bile nasıl yazıldığını bilmediğin bir şeyin hazırlanmasını nasıl anlatacaksın sorusu aklınızdan geçiyorsa, haklısınız. Campaign kelimesinin karşılığı kumpanya Türkçe'de. Diğer taraftan kumpanya sadece sanatsal gösteri serileri için kullanılan bir kelime. Campaign kelimesinin karşılığı olsa olsa 'sefer' olabilir diye düşünüyorum. Hani hadi bunu kullanayım diyecek birisi olmadığımndan, izninizle yazı boyunca Campaign kelimesini tercih edeceğim. Basitçe, 'merkezindeki oyuncu karakterleri aynı olan bir dizi oyun ve onların hikayesine verilen genel isimdir' diye bir tanım yapılabilir.

DM'in İşi Üzerine..

Campaignler hakkında atıp tutmadan önce, birkaç tanım yapmakta yarar var diye düşünüyorum. Bir DM okuyorsa bu satırları, şunu unutmamalıdır ki oyuncular hemen her zaman haklıdır. Müşterinizdir onlar. Sizden onları eğlendirmenizi beklemektedirler ve budur sizin de göreviniz (Ruhi yazıyı yodaya yazdırmış bu kısımda. -Editör). FRP oyun kitaplarında direk bir şekilde yazmasa da, bu oyundaki görev dağılımı böyledir. Nasıl bir krupiyenin rulet masasındaki görevleri belliyse, DM'inkiler de aslında belidir. DM oyuncuları eğlendirmek ile hükümlüdür. Tek taraflı bir görev olmasada bu basit gerçek unutulmamalıdır. Oyuncular eğlenmişse DM iyi iş çıkartmıştır, yok tersi olmuş ise gene sorumluluk DM'e aittir.

Oyuncular Üzerine..

Oyuncu olmadan FRP oynanamaz. 'Evet, havasız ortamda da ölürüz' gibi bir karşılık verilebilir bu cümleye. Ama gerçekten oyuncunun bu oyunun temelinde olduğunu unutmak o kadar sık karşılaşılan bir durum ki, aynı cümleyi duvarlara yüz defa yazmak lazım. Hikaye anlatıcı oyunu oyunun kendisi için yazarsa çıkan sonuç pek de keyifli olmaz. Eninde sonunda yaratılan kurguyu tamamlayacak, bir akış yaratacak kişiler oyunculardır. Oyuncuların kişiliklerine, anlayışlarına göre ön hazırlık yapılmazsa bir hikaye değil olsa olsa birkaç oturumluk sohbet yaratılabilir.

DM'lerin sık sık karşılıklı dedikodularında vardır, aman oyuncular şunu bulamadı, bunu düşünemedi gibi söylevler. Bunların tek sebebi olmasa da ana nedeni oyunculara göre hazırlanmamış hikaye kurgularıdır. Eğer ekip olarak zar atmayı seven bir ekibe, siz sadece sohbet üstüne oyun yazarsanız, ya sıkılırlar ya önlerine geleni kesmeye kalkarlar. Yahut ikisi birden. Sonra ver elini somurtan suratlar.

DM oyuncuları iyi tanımalıdır. Ne istedikleri konusunda bir fikre sahip olmalıdır. Hepsi başka bir şey istiyorsa, çoğunluğa uymalıdır. Eğer önceden tanıma şansı yoksa da, aniden şekli değişecek bir hikaye hazırlayıp masaya oturmalıdır.

UltraMarines

“We follow in the footsteps of Guilliman. As it is written in the codex, so shall it be.”

Marneus Calgar, Chapter Master of the Ultramarines

Yazan: Umut Çavuşlugil

Size bu yazıda WH 40K ordularından Ultramarines’i tanıtmaya çalışacağım. Ancak Codex Marine oynamak isteyen tüm arkadaşlar bu yazıdan faydalanabilirler.

Space Marine Codex’ini elinize aldığınızda başından sonuna %90 oranında Ultramarine’leri anlattığını fark edeceksiniz. Bunun sebebi Ultramarine’lerin “the codex marine” olmalarıdır, Adeptus Astartes Codex’i Ultramarine’lerin kurucusu Roboute Guilliman tarafından yazılmıştır. Ultramarine’ler 10 bin yıldır codex’e harfiyen uymaya devam etmektedirler.

Benim Ultramarine’leri sevmemin nedeni Ultramarines üçlemesinde yatıyor. Üçlemeyi okuduğunuzda Ultramarine’lerin kendilerini savaş makineleri olarak değil insanlığın koruyucusu olarak gördüklerini anlayacaksınız, kendilerini “İnsanlık için her şeylerini feda etmeye hazır kutsal koruyucular” olarak görmeleri beni gerçekten etkiliyor. Diğer birçok Space Marine chapter gibi korudukları insanlardan kopmuş değiller.

Bu noktada Tanrı İmparator’dan bahsetmemek olmaz. Ne demişler “Emperor Protects!”, işte Ultramarine’ler 10 bin yıldır bu sözün doğruluğunu kanıtlamak için savaşmakta. Ultramarine’lerin en önemli özelliklerinden biri de İmparator’a olan bakış açıları. Çoklukla “Hepimizin Babası.” sözüyle andıkları İmparator’u klasik kilise anlayışında olduğu üzere bir Tanrı olarak değil tarih boyunca yaşamış en güçlü ve en kutsal insan olarak görürler. Tabii ki Ultramarine’ler için de İmparator ulvi ve hatta tanrısal bir varlıktır ancak kilise ile aralarındaki ince ayrım önemlidir. Bence bu Ultramarine’leri severek oynamak için bir sebep daha vermekte. İmparatoru ulaşılmaz bir tanrı olarak değil insanlık için en büyük fedakârlığı yapmış ulvi bir insan olarak görmek bence çok hoş ve şık bir yaklaşım.

“Praise the Emperor for his sacrifice!”

Nedir Bu Ultramarine Ordusunun Olayı

Codex Space Marine ordusu 40K’daki en gözde ordu olmanın yanı sıra en esnek ordu. Hem ünitelerinin özellikleri açısından, hem de çok farklı yapıda ordular kurabilmeniz açısından çok esnek bir yapıya sahipler. Ultramarines çok esnek bir yapıya sahip olduğundan belli başlı bir oyun formatları da yok aslında. Ünite seçeneklerinize göre çok farklı ordular kurabilirsiniz, komple scout takımları veya komple Space Marine Bike takımları ile oynayan oyuncular dahi var. Ultramarines genelde şu şekilde oynanan bir ordudur gibi bir açıklama yerine neden esnek bir ordu olduğundan bahsetmek en güzeli.

Standart piyade ünitesi olan tactical marine takımları gerek ateş gücü, gerek yakın dövüş açısından fazlasıyla yeterliler. Hiçbir şeyde en iyi değiller ancak her konuda yeterli olmaları ve power armor’dan gelen zırh koruması birleşince vereceğiniz her türlü görevi başarıyla yerine getirecek bir üniteleniz oluyor. Düşük puana alınan “Rhino” zırhlı taşıyıcısı ise tatlı üstüne konulan kaymak etkisi yaratıyor, tactical marine takımınızı görev yerine hızlı ve güvenli şekilde ulaştırmanızı sağlıyor.

mbat Tactics kuralı yerine farklı ordu özel kurallarına sahip olabilirsiniz. Bu sayede codex marine listesi ile çok farklı mantıkta savaşabileceğiniz ordular yapabilirsiniz. Bu özellik de ordunun bir başka esnek yanı. (Evet! Yine esneklik, hep esneklik.)

Ordunun çekirdeğini oluşturan ünite gibi diğer birçok üniteniz de benzer şekilde “her konuda yeterli” özelliğine sahiptir. Ancak isterseniz çok ağır yakın dövüş becerisi veya yüksek ateş gücüne sahip ordular da kurabiliyorsunuz. Örneğin oyundaki en sağlam piyade ünitesi olan Assault Terminator takımları ile yakaladığı düşmanı un ufak eden bir ordu. Ya da techmarine destekli tanklar, ağır silah taşıyan Dreadnought zırhlıları, ağır silahlarla donanmış devastotar marine takımları ve lazer topuna sahip tactical marine takımları ile yüksek ateş gücüne sahip ordular yaratabilirsiniz.

Büyük oranda tactical marine takımınlarına sahip piyade ağırlıklı bir ordu, zırhlı taşıyıcılar ve tanklar ile tamamen mekanize bir ordu veya ikisinin ortasında bir ordu oluşturabilirsiniz. Komutan olarak savaş motoruna binmiş bir Captain alıp çoğunluğu savaş motorlu marine’lerden oluşan hız delisi bir ordu, düşman hattını arkasına sarkmayı ve görünmeden saldırmayı amaç edinmiş bol scout takımına sahip bir ordu veya düşmanın üstüne ölüm meleği gibi inen çok sayıda assault marine’e sahip bir ordu kurabilirsiniz.

Bazı özel karakterleri ordunuza kumandan olarak alırsanız ordunun standart özel kuralı olan Combat Tactics kuralı yerine farklı ordu özel kurallarına sahip olabilirsiniz. Bu sayede codex marine listesi ile çok farklı mantıkta savaşabileceğiniz ordular yapabilirsiniz. Bu özellik de ordunun bir başka esnek yanı. (Evet! Yine esneklik, hep esneklik.)

“And They Shall Know No Fear”

Bize kaç olur Abi?

Bu kadar çok ve farklı ünite seçeneği ile Ultramarines ordusuna akıtabileceğiniz paranın neredeyse sınırı yok. Öte yandan işinizi fazlasıyla görebilecek, dengeli ve farklı özelliklerde ünitelere sahip olacağınız bir orduyu çok ucuza (belki 40K için en ucuza) kurabilirsiniz. Nasıl mı? Basit, orclar sizin can dostunuzdur.

Mevcut 40K başlangıç setinde orc ve Ultramarine modelleri çıkmakta, çıkan modeller de oldukça başarılılar. Bu yüzden Ultramarine oynayacaksanız ilk yapacağınız bir orc oyuncusu ile yakınlaşmak ve ardından ortakçılık yaparak “Assault on the Black Reach” adlı başlangıç setini almak. Başlangıç setinden çıkan modellerin en önemli özelliği şu; Space Marine Battleforce ordu kutusunda ne eksikse bu kutuda o var.

Şöyle ki; yeni bir ordu kurmak için battleforce (ordu kutusu) çoğunlukla ilk alınacak şeydir. Ultramarines için de bu çok farklı değil, battleforce oldukça başarılı ancak tek başına tabii ki yeterli değil. İşte bu noktada AOTBR devreye giriyor ve ikisi birleşğinde elinizde oynayabileceğiniz bir ordu oluyor. Son olarak bu iki kutudan çıkan modellerin yanına 1 adet daha Tactical Squad ekleyebilirsiniz. Güncel fiyatlara göre toplamda 310 – 320 TL civarı bir paraya mal olmakta.

- Assault on the Black Reach – 170 TL (Yarısını siz ödeyeceksiniz)
- Space Marine Battleforce – 166 TL
- Space Marine Tactical Squad – 63 TL

Eksik kalan zırhlı taşıyıcıları ve diğer araçları da alırsanız çok sağlam ve çok yönlü bir orduya sahip olabilirsiniz. Tabii ki ihtiyaç duyduğunuz tüm araçları almak için kesenin azını biraz açmanız gerekecektir. Ancak bunun da bir çözümü var, “paperhammer40K” adlı internet sitesinde 40K’da kullanılan araçları kartondan yapmayı anlatan çok güzel dokümanlar var. Çok da estetik yanı olmayan “kutu kutu pense” SM araçlarının bu şekilde yapabilirsiniz.

Tavsiyem karton yerine plasti card ya da piyasada forex olarak geçen reklam malzemesinden kullanmanız. Birkaç püf noktasına dikkat ederseniz çok uğraşmadan iş görür araç modelleri yapabilirsiniz. Bu püf noktaları nedir? O da başka bir yazının konusu olsun artık.

Boyaması filan çok uğraştırır mı?

Hayır, uğraştırmaz, net, siz uğraşmak isterseniz uğraşabilirsiniz ama çok kolay ve hızlı şekilde boyayabilirsiniz. Modellerinin büyük kısmı power armor içinde olduğundan ten rengi, giysi vb. gibi şeyleri boyamakla uğraşmanıza gerek yok. “How to Paint Space Marines?” kitabına bir göz atmanızı şiddetle tavsiye ediyorum. Genel olarak modelcilikle ilgili çok faydalı bilgiler de içeren kitapta tactical marine’lerden tanklarınıza kadar tüm modellerinizle ilgili nasıl birleştirilir ve nasıl boyanır bölümleri bulunmakta.

Ultramarines ordusunda zırhların rengi tabii ki ultramarine mavi, bu renkte bir sprey alıp baştan modellere UM mavi sprey (dubli color UM Blue Brilliant) atarsanız inanılmaz hızlı boyama işini

halledebilirsiniz. UM mavi sprej attıktan sonra altın rengi (Citadel Shining Gold) ile göğüs zırhı üstündeki simgeleri ve omuzlukların kenarlarındaki şerit şeklindeki kabartmaları boyayın. Silahları önce siyaha boyayın sonra belli yerlere metalik boya (Citadel Boltgun Metal) sürün. Son olarak siyah veya koyu renk bir “ink” (Citadel Badab Black) ile modelleriniz wash’layın.

Rhino ve diğer tanklarda yukarıda anlatılan yöntem ile çok koyu mavi gözüken araçlar ortaya çıkıyor. Bu nedenle tank boyarken UM mavi sprej üstüne daha açık mavi bir boyayı (Citadel Foundation Mordian Blue) “dry brush” yönetemi ile tüm yüzeylere sürün. Daha sonra sadece köşelere yine “dry brush” yöntemi ile açık mavi bir boya (Citadel Ultramarine Blue) uygulayın.

İşte ordunuz savaşmaya hazır.

Tamam, Ama Bir De Örnek Uygulama Görsek?

Tabii ki, ne demek, hemen gösterelim. Kendi Ultramarine ordumu kurarken kullandığım yöntemi bir örnek uygulama olarak açıklayayım. Yukarıda bahsettiğim kutuları alın, AOTBR kutusundan çıkan Captain, Dreadnought, Terminator Squad ve Tactical Squad’ı yukarıda açıkladığım yöntem ile bir güzel boyayın. Bir sonraki aşamada battleforce ve Tactical Squad kutusundan çıkan modellere geçin. Tactical Squad’ları gönlünüzce birleştirin ve boyayın; Scout Squad için de aynı durum geçerli. Assault Squad’ı yaparken Sergeant için çıkan özel silah parçalarını kullanmayın. Şimdi Battleforce’dan çıkan Combat Squad’ı (5’lik tactical squad) Captain’ın kumanda grubu olan Command Squad şeklinde boyayacaksınız. Bunun için Tactical squad’lardan geriye kalan Sergeant ve Special silah parçaları ile birlikte Assault Squad yaparken kullanmadığınız Sergeant parçalarını kullanabilirsiniz. Ayrıca tactical ve assault squad kutularından çıkan bir sürü süs püs (Bomba, büyük kutsal yazı, bayrak vb.) parçası elinizde mevcut, bunları kullanarak Command Squad’ınızı daha bir havalı hale getirebilirsiniz.

Son aşamada araçları yapmak gerekiyor. Elinizde battleforce’dan çıkan 1 adet Rhino modeli bulunmakta. SM’lerin araçlarının büyük çoğunluğu bu kasayı temel almakta. Forex vb. bir malzeme ile 6 adet daha Rhino kasası yapın. Silah eklemelerini basit mıknaş uygulamaları ile takılır sökölür yapabilirsiniz. Bu sayede istediğinizde tank istediğinizde taşıyıcı olabilecek toplamda 7 adet aracınızı oldu. Bunların yanına yine aynı yöntem ile 2 adet Speeder ve Dreadnought için 1 adet drop pod yapmalısınız. Son olarak Terminator takımınız için 1 adet ağır Landraider zırhlı taşıyıcısı yapın.

İşte işiniz bitti, 350 TL civarı bir paraya 3500 puana kadar çıkabilen bir ordunuz oldu. Turnuvalarda 1500 puanlık ordular ile oynandığını düşünürseniz size yeterde artar bile. Hadi size iyi maçlar.

Son Olarak Bir Özet Geçsek?

Ultramarines Ordusunun Güçlü Yanları Nelerdir?

40K’daki belki de en ideal piyadeye sahip olması, her yönden yeterli üniteleri ile hata kaldıracılaben ordu yapısı ve işe yarar birçok farklı ünite seçeneği olması sayesinde farklı savaş planları uygulayabilme özelliği Ultramarines ordusunun öne çıkan güçlü yanlarıdır.

Ultramarines Ordusunun Gücsüz Yanları Nelerdir?

Üniteleriniz görece yüksek puan tutması nedeniyle çoğu rakibinize göre daha az birlik ile savaşmak zorunda olmanız; her yönden yeterli olurken hiçbir yönden en iyi olamamanız ve rakiplerinizin sizden üstün yanlarını doğru kullanarak sizi köşeye sıkıştırabilmeleri Ultramarines ordusunun gücsüz yanlarıdır.

Ultramarines Ordusu ile Neden Oynanır?

İmparator’un izinden yürüyen, insanlığın koruyucuları ile 40 binli yıllarda galaksinin kaderini belirleyecek savaşlar yapmak istiyorsanız hiç durmayın hemen model almaya başlayın.

Ayrıca; esnek yapısı sayesinde maç içinde yapacağınız hataları kaldırabilen, dolayısıyla oynaması rahat; çok farklı ordu kurulum imkânları ile son derece keyifli ve uzun soluklu oynayabileceğiniz bir ordu istiyorsanız Ultramarines sizin için doğru seçenek.

Ultramarines Ordusu ile Neden Oynanmaz?

İnsanlığın düşmanı pisliklerden hoşlanıyorsanız ve... Yok, bu biraz ağır oldu. İnsanlığın koruyucusu, şövalyelik, kutsal savaşçılık gibi şeylerden pek haz almıyorsanız; Ordumun kendisine has, öne çıkan bir özelliği olsun, her şeyde iyi değil, bazısında kötü ama bazı işlerde çok iyi olsun diyorsanız Ultramarines ordusu size göre değil.

KÖFTE

Yazan: Adnan Akın Akçay

Duruşma denen illetten ve artık ondan nefret eden akraba kalabalığından bir an önce kurtulmak için can atıyordu. Sıkıntılı ifadelerle bürünmüş bakışlarını bir o tarafa bir bu tarafa çevirip duran insanlar, mahkemenin keskin ve tanımlı hatlara sahip bekleme salonu ile çelişir vaziyetteydi. Hepsi de, hala tartışmalı bir kavram, bir sanrı olan adalet ve ona ulaşma umudu ile bekledi. İstedikleri ise sürdürülemeyen bir evliliği bitirme cesaretini göstermiş bu adama dersini vermek ve elinde avucunda ne varsa almaktı. Onlara göre adalet buydu çünkü. O, şu anda kızlarından boşanmak üzere olan umursamaz ve kansız bir pislikti. Oysa daha iki hafta önce gittikleri piknikte onu yerlere göklere sığdıramamış ve dünyanın en iyi damadı mertebesine çıkarıp övgülere boğmuşlardı. Tabi masrafların çoğunun onun cebinden çıktığı ve kayınpederine sigara almak için piknik alanının en ücra köşesindeki büfeye kadar yürüdüğü gerçeği göz ardı edilmemeliydi. Artık bunlar tarihi, maalesef. Ama onlara da kızamıyordu, çünkü yıllarca mücadele ettiği kronik mutsuzluğu ve karısının tatminsizliğini bilmiyorlardı. Bilmemeleri daha iyiydi.

Bu beklemeyi ve durağanlığı bozma gücü olan tek kişi, yani mübaşir, adam ve kadının isimlerini okuyup duruşma salonuna çağırırdı. Kadının babası, kızının hala adamın soyadıyla çağırılıyor olmasına bozuldu ve mübaşire üzerine yürüdü. Mübaşir ise umursamaz bir tavırla “Hadi işine be kardeşim!” deyip salona giriverdi.

Şimdi ayağa kalkmış, gözlerini tavana dikmiş ve hakim “Karar...” cümlesi ile zavallı ruhunun kurtuluşa ermesini bekliyordu. Dava sonuçlanır sonuçlanmaz koşar adımlarla salondan çıktı. İçinde bir köşeye sinmiş ve oralarda unutulmuş ruhu, şimdi boşa geçen her saniyesinin öcünü almak için yanıp tutuşuyordu.

Güle güle evli Erkan, hoş geldin bekar Erkan...

Mahkeme binasının merdivenlerinden inerken gittikleri pikniği tekrar düşündü ve yiyemediği köfteler aklına geldi bir anda. Paylaşmak? Pişirdiği iki kilo köfteden bir tane bile - yere düşen bir tanesi hariç - ağzına koyamamıştı. Nasıl katlanmıştı bunca zaman buna? Kararının ne kadar doğru olduğunu bir kez daha anladı ve geçenlerde bir dergiden kopardığı köfte tarifini cüzdanından çıkardı. Bir göz gezdirdikten sonra malzemeleri almak için evine yakın bir alışveriş merkezine gitmeye karar verdi. “En iyisi listede ne var ne yok alayım.” dedi kendi kendine; zar zor bulup yerleştiği bekar evinin buzdolabında sadece birkaç şişe bira ve küflenmiş peyniri kalmıştı.

Alışveriş merkezi serindi, klimaları açmışlar, yaklaşan yaza hazır olduklarını gösteriyorlardı. Sayısız ürünün sıralandığı raflara ve göz alıcı renklerine baktı. İnsanlar tüketmekten mutluydu işte, kim ne derse desin. Bir an önce bu mutluluktan payını almak için bir sepet kaptı ve önüne serilmiş nesneler denizine attı kendini.

Önce maydanoz ve soğanı almak için meyve-sebze reyonuna gitti. Ardından şarküteri, sonra abur cubur, sonra içkiler, sonra kırtasiye sonra... kendini kasanın birinde sırada beklerken buldu veher sırada bekleyen insan gibi,önünde ve arkasında duranların satın aldıkları şeylerden karakter analizleri yapmaya başladı. Hemen önündeki çocuk mesela, sepetine sığmayan şarap şişesini elinde tutmuş, kraker, birkaç paket şekerleme ve bir kutu kondomu ile bekliyordu. Sepetindekileri banda yerleştirdi ve en önemli ayrıntıyı da ekletti: “Bir paket winstin, soft.” Kaçamak bir gururla bandın en sonuna koyduğu kondomu poşete yerleştirdi ve çevresindekilere aldırmadan çıktı gitti. Erkan ise sıra ona geldiğinde bir an duraksadı ve kıyma almayı unuttuğunu fark etti ama sepetinde listesinde olmayan onca şey vardı ki - en önemli malzemeyi almamıştı. Hemen gidip alabileceğini düşündü ama arkasındaki kadını görünce vazgeçti. Artık beklemekten sıkılmış, alışveriş arabasında dört paket çocuk bezi ve üç yaşlarında bir çocuk ve karnında ise en az bir tanesi daha bulunan hamile kadınla tartışmaya girmek istemiyordu.

“Aman, kıymayı da kasaptan alıveririm, et dediğin kasaptan alınır nasıl olsa” diye düşünüp aldıklarını banda yerleştirdi. Kartının şifresini ancak üçüncü girişinde hatırlayabilince biraz panikledi ama sonra elinde poşetler, dışarıya çıktı.

Sakin öğle vaktinde kasaba doğru yürümeye başladı ve çevresindeki insanların yüzünde huzuru aradı. Nasıl bir şey olduğunu bilmiyor ama hissetmesi gerektiğini düşünüyordu. Pek çoklarının sahip olduğu bu ayrıcalıktan o da yararlanmak istiyordu. Karısından kurtulmuştu, kimseyle bir şey paylaşması gerekmiyordu. Ama olmuyordu işte. Bir anda bir düşünce bulutu bastırıyor ve kafasının içinde anılar, pişmanlıklar ve üzüntüler bir sağanak gibi yağmaya başlıyordu. Dinlenmeye ihtiyacı vardı, kendini biraz rahat bırakmaya belki de. Ama yürümeyi sürdürdükçe yeni insanlarla karşılaşmaya başladı ve suratlarındaki ifadelerin tedirginlikten can sıkıntısına ağır ağır dönüşümünü izledi. Aslında hiçbiri huzurlu değildi, ilk bakışlardaki dinginlikte onu aldatan. Farkına vardığı gizli yas keyfini kaçırdı ve daha hızlı adımlarla ilerlemeye başladı. Karısından kurtulmuştu ama insanlıktan asla kurtulamayacaktı. Sonsuz dertleri kambur sırtlarında sokakları arşınlayan bu isimsiz kalabalıklar o veya bu şekilde hayatının tadını kaçırmayı başaracaklar, aralarında dolaştığı sürece yeme üşüşen küçük balıklar gibi ondan ufak, acısız ve sayısız ısırlıklarla sonsuz bir çabayla elde edebileceği bir tutam huzurubile koparıp alacaklardı. Nihayet kasabın bulunduğu sokağa girince üzerindeki yük biraz olsun hafifledi. Burnuna gelen kan kokusu ise önce içini kaldırdı ama bir nefes alıp dükkanın kapısına yöneldi. Tahta parçaları ve birbirine dolanmış ipliklerden yapılmış sineklikle bir süre mücadele ettikten sonra içeri girebildi. Yağ boğumları, kolları, boynu ve hatta yüzüne yayılmış olan şişman kasap – hep şişman mı olmak zorundalar? – muhtemelen camekanın önünde dikilen yaşlı kadın için üç dört parça eti dövüyordu. Elleri et ve yağ parçaları yapışmıştı ve denseyi her indirisinde geniş alnından terler biftteklerin üzerine damlıyordu. Kadın ise her darbeye sıçrar gibi bir hareket yapıyor ve eşarbını düzeltiyordu. Erkan neredeyse vazgeçmek üzereydi ki kasabın kendisine bakmakta olduğunu fark etti. Artık dönemezdi. Gözlerinin içi bile sanki yarı katı yağ kütleleri ile doluydu ve konuşmadan öylece dik dik Erkan’a bakıyordu. Kadın parasını verip çıktı.

Etleri dövme işi bitmiş olduğundan, dükkanda sadece durmadan oraya buraya konan ve çiftleşmeye çalışan sineklerin vızıltıları duyuluyordu.

Erkan boğazını temizleyip, “kıyma, yağsız.” diyebildi.

Kasap ise “ne kadar?” diye sordu.

“Yarım kilo, şu parçayı çeker misiniz?” dedi ve hayvanın tam olarak neresi olduğunu kestiremediği bir parçasını gösterdi. Diğer parçalara göre daha az yağlı gözüküyordu.

“Yalnız o biraz daha pahalıya gelir sana, söyleyeyim.”

“Yok yok, para sorun değil.” bunu en son, şu an çalıştığı firmaya girmeden önce patrona söylemişti ve neredeyse altı yıldır aynı paraya çalışıyordu, “yalnız en son ne çektin makinede?” Kasap,yüz kıvrımlarının zor ele verdiği alınmış bir edayla, “Ne yapacaksın arkadaşım, et çektik işte!” diye çıkıştı.

“Yok be abicim, kuzu çektiyse bir kilo yapalım, ilk yarımı ayrı sar son yarımı ayrı. Hani içinde kalıyor ya biraz...” cümleyi bitirmeden söylemek istediğinden vazgeçti. “Neyse bildiğin gibi yap.” Dükkanın basıklığı ve kokusu artık midesini iyiden iyiye bulandırıyor. Bu bekleyiş duruşmadakinden daha ağır gelmeye başlamıştı ve köfte fikrinden de hızla soğuyordu. Kasap ise işe koyulmuştu. Camekânın içine uzanıp Erkan’ın seçtiği parçayı aldı ve teraziye koydu. Yarım kilodan fazla olduğu için birazını kesip geri attı ve kalan parçayı makinenin kenarına bıraktı. Duvara monte edilmiş bir sigortayı

kaldırdı ve makinenin şalterini çevirip açtı. Önce hafif bir uğultu çıkaran makinenin motoru hızlandı ve elekli uçtan kırmızı-beyaz şeritler halinde kıymaya dönüşen etler çıkmaya başladı. Kenara koyduğu parçayı üstteki hazneye yerleştirdi ve eti kaktırmak için kullandığı tokmağı aramaya başladı. Tezgâhın altına, üstüne ve çekmecelere bakındı ama bulamadı. Bu sırada Erkan ise kıymanın parasını hazırlamak için elindeki poşetleri yere bırakmış, “kredi kartı geçer mi acaba?” diye düşünürken bir yandan da cüzdanında para arıyordu. Tokmağı bulamayan kasap eti eliyle kaktırmaya başladı ve Erkan cüzdanının bir köşesine zulaladığı elliliği çıkarırken yüzüne sıçrayan sıcak kan ile irkildi. Kafasını kaldırıncas kasabın elini makineye kaptırdığını gördü ve tezgahın arkasına geçip adamı kurtarasıya kadar kolu dirseğine kadar kıyma olmuştu bile. Parçalanan kemiğin sesleri ve kan kokusu Erkan’önce tüm seslerin kesildiği boğuk ve karanlık bir tünele soktu. Kendine gelir gibi olduğu anda daçocukluğuna, evlerinin arka bahçesine döndü.

Küçüçüktü daha, en fazla 5 yaşlarında. Tüm ev halkı erkenden kalkmış, yeni alındığı belli kıyafet ve ayakkabılarını giymek üzere hazırlıyordu. Ama babasının öyle bir niyeti olmuyordu, bir mesaj bekler gibi sabırsızca evde dolanıyor ve herkesin bir an önce hazır olması için emirler yağdırıyordu. Erkan ise bu koşuşturmacayı pek keyifli buluyordu. Koridorda bir köşeye siner ve herkesi izlerdi. El öpme, hediyeleşme ve para verme-alma törenleri bittikten sonra kapı açılır ve önde babası hemen arkasında da dedesi evden çıkıp arka bahçeye giderlerdi.

Arka bahçe, daha yeni yetişmekte olan birkaç limon ağacı ve dört direğin arasına çekilmiş iplere dolandırılmış sarmaşığın gölgelerinden ibaretti. Dev apartman bloklarının arasındaki iki karışık toprak parçası, o kadar çok amaca hizmet ederdi ki. Annelerin çay ve pişi günleri, evden aşırılanlarla yapılan piknikler, yağmurlu günlerden sonra çamurda çivi oyunları ve daha onca kullanım şekli vardı. Ama en kalabalık olanı, senede bir kez yapılan kurban kesme faaliyetleriydi.

Bahçenin duvarına çeşit çeşit iplerle boynuz ya da boğazlarından bağlanmış hayvanların ölümü beklediği bir yerdi burası aslında. Oyun oynadıkları toprağın altında bu hayvanların kemikleri ve yenmeyen diğer parçaları gömülüyordu. Çocuk aklınınmasumiyeti denen ama aslında sadece algılayamaması sebebiyle göz ardı ettiği bir gerçektir bu. Çünkü babası, dedesi ve abisi kısa bir süre içinde başlayacak kan törenine hazırlanırken (bıçakların bilenmesi, hayvana tuz ve su verilmesi, çukurun kazılması vb.) o ise o tüylü şeyleri sevebilmek için oradan oraya koşturuyordu. Arkadaştı onlar, kısa ve kesik kesik melemeleri sırasında ona koparıp getirildikleri yaylaları ve geride kalan arkadaşlarını anlatıyorlardı. Fakat ansızın babası eski püskü kıyafetleri, siyah plastik çizmeleri ve aşırı keskinleştirilmiş bıçağı ile hayvanlardan birinin ipini kesip alıyor, yeni kazılmış çukurun başına yatırıyor ve garip dualardan sonra onları canlı canlı kesiyordu. Bu töreni kaç defa izlediğini hatırlamasa da her defasındababasına yalvarıyordu.

“Babacım, bırak kuzucuğu, bu sefer kesmeyelim, lütfen...” şeklinde oluyordu yalvarışları.

Babası ise ifadesiz, soğuk bakışlarını hayvandan ayırmadan “Alın şunu başımdan, sevgileri kabardı yine!” diye terslemelerle Erkan’ı uzaklaştırıyordu.

Bir seferinde, biraz daha büyümüş olmalıydı, daha kararlı bir şekilde babasının önüne geçip “lütfen babacım, bırak gitsin, lütfen!” diyerek bağırmış ve babasının elinden bıçağını almaya çalışmıştı. Elleri, kolları ve yüzü kan içindeki babası ise “çekil be önümden!” diyerek onu sertçe kaktırmış ve hayvanların kanının akıtıldığı çukura düşürmüştü. Her tarafı kana bulanmış ve hatta kan boğazı ve genzine bile dolmuştu. Günlerce mide bulantısı geçmemiş, kan kokusu burnundan bir türlü gitmemişti. Yıllarca ağzına et koyamamasına yol açan bu olayı hala dün gibi hatırlardı.

Şimdi o koku dönmüştü işte. Kasap kollarında acı ile titreyip rengi kirece dönerken Erkan’ın aklındaki – burnundaki tek koku buydu. Her tarafa yayılıyordu, evlerin bacalarından, arabaların egzozlarından ve insanların ciğerlerinden, yapışkan bir buğu gibi... kasabı yere bıraktı ve iki adım atmada kusmaya başladı. Midesinden çıkanlardan da aynı koku geliyordu. Elini yüzünü kasabın tezgahın kenarına astığı havlusuna sildi ve kendini dışarı attı. Şehirden ve insanlardan kaçmak istiyordu. Sokakta karşılaştığı insanların derileri yüzülmüş, kırmızı kasları ve damarları yürüdükçe şişip iniyordu. Gözleri yuvalarından düşecek gibiydi ve her biri onu görür görmez durup izlemeye başlıyorlardı. Koşmaya başladı, nefesini de tutmaya çalışıyordu bir yandan. Birkaç saniye duruyor, burnunu kapatıp bir iki nefes alıp koşmaya devam ediyordu. Bir anda annesi geldi aklına ve onu aramak istedi. Bir telefon kulübesi buldu ve ahizeyi kaldırdı. Numara aklına gelmiyordu. Arkasından uzanan bir kol ile ürperdi.

"Birader, işin bittiyse..." dedi bir adam.

Bağırmaya başladı, "Evet bitti! Evet!". Ahizeyi telefona defalarca çarptı ve sonra adamı kaktırıp koşmaya devam etti. Koku hala her yerdeydi. Kırmızı kan poşetlerinden farksızdı artık insanlar onun gözünde. Bayramlarda kesilen kuzuların yeşil otlaklarına kaçmak istiyordu ya da ölünce gittikleri yere. Arkadaşlarıydı onlar. Keşke insanlar kesilse diye düşündü, Hazreti İsmail miydi şu gökten kuzunun getirildiği? Kafası tamamen karışmıştı. Mitoloji, hurafeler ve din birbirine girerken tüm şehir, içinde bir tanrının bileklerini kestiği bir küveti andırıyordu. Yine boğuluyor, kan boğazından içeri dolmaya başlıyordu. Panik ile dalgalanan benliği geri çekiliyor ve sadece hayatta kalma içgüdüğü onu yönlendiriyordu.

Şehrin neredeyse dışına çıkmıştı artık ve koku azalmıştı. Şimdi karşısında bir mezarlık vardı. En son ne zaman bir mezarlığa geldiğini hatırlamaya çalıştı. Bir tabut geldi önce gözünün önüne, etrafında bir Türk bayrağı sarılıydı. Lisede okuduğu bir şiirin mısralarını mırıldandığını anımsadı. *Vurulup tertemiz alınından, uzanmış yatıyor, Bir hilal uğruna ya Rab ne güneşler batıyor!*

Kimin cenazesi olduğunu bir türlü çıkaramasa da, suratlarda acıdan çok öfkenin hakim olduğu bir defindi. İnsanlar gömdükleri adamın ölmediğini, artık cennette olduğunu haykırıyordu. "Kuzular, koçlar, danalar, vurulup yatanlar, herkes cennete giderken ben nereye gidiyorum heyhat?" diye sordu kendine. "Ben ölünce ne diyecekler?"

"Boşa yaşayıp geçti, caminin yolunu bile bilmezdi. Hakkımızı helal etmiyoruz! Cehennemde yansın soysuz!" diye haykıracaklarını düşündü. Bir mezarın mermer taşlarına oturdu ve kafasını ellerinin arasına alarak ağlamaya başladı. Annesini istiyordu içten içe, doğmamış olmayı diliyordu. Bu et ve kan denizine düşmeseydi, tasavvur edemediği hiçlikte huzur içinde kalsaydı. O zaman bunları yaşamak zorunda kalmayacaktı. Ölmeliydi o zaman, acıyı dindirmek için...

Evin yolunu tuttu tekrar, kokuya aldırış etmeden. Kapının önünde anahtarlarını ararken kapının otomatına basıldı ve diafondan tanımadığı bir ses "Gel, seni bekliyorum." dedi. Şaşırdı ve merdivenleri çıkıp açık kapıdan içeri girdi. Ev boştu, emin olmak için seslendi ama cevap veren olmadı. Işıkları yakmadan oturdu ve kalp atışlarının normale dönmesini bekledi. Olmuyordu, yutkunduydu, sigara üstüne sigara içti. Hayır, içindeki heyecan sönmüyordu. Hayat, köşeye sıkışınca iyice vahşileşen bir kedi gibi içini tırmalıyordu. Gitmesine izin vermeliydi ama nasıl?

Defalarca intiharı düşünmüştü. Ama en acısız nasıl olacaktı? Bileklerini kesemezdi, kan kokusu içinde ölmek istemiyordu. Kendini asabilirdi ama becerememekten korktu. Bu sırada açtığı viskiyi hızla içiyordu. Silahı ya da zehiri yoktu, alkolle tepkime yapacak ilacı da. Şişeyi sinirle duvara fırlattı. Cam parçaları tüm odaya saçılırken holden geçen birini gördü.

"Abi?" bir anda hayalini gördüğü cenazenin kime ait olduğunu hatırladı.

"Ölmemişsin gerçekten, abi!?"

Hemen geçen silüetin peşinden gitti. Yatak odasından gelen inlemeler duyuyordu. Ancak bir karış aralanmış kapıdan hızla inip kalkan bir adam kızı gördü, altında ise karısı. Karısı ile göz göze geldiler ama kadın hiç orali olmadı hatta saçlarını savurup daha istekli bir şekilde sevişmeye başladı. Mutfağa koşup ekmek bıçağını aldı ve yatak odasına döndü. Işığı yaktığında, üzerinde elbise ve çoraplarının atılı olduğu dağınık yatağın üzerinde kimseyi bulamadı. Yatağa yüzüstü attı kendini ve ağlamaya başladı.

"O yapabilir ancak!" diye bağırıp doğruldu. Elinde ekmek bıçağı evden koşarak çıktı. Ne yapması gerektiğini bulmuştu.

Eski evleri koşarak sadece beş dakika uzaktaydı. Kapıyı çaldı ve bekledi. Ancak bir iki dakika sonra yaşlı bir adam kapıyı açtı. Yıllardır görmediği, konuşmadığı babasıydı bu. Yüzündeki teri ve gözlerindeki yaş sildi.

"Baba lütfen!" dedi ve dizlerinin üzerine çöktü.

Babası ise sakın bir tavırla boynuna dayadığı bıçağı elinden aldı.

"Bayramı beklememiz lazım oğlum."

“Oyuncu: Bir oyun oynamak ister, GM bulamaz. Zaman öldürür.”

“GM: Bir Oyun oynatmak ister, oyuncu bulamaz. Zaman öldürür.”

Gm oyuncuyu, oyuncu GM’i bulur. Ev ararlar müsait ev bulamazlar, bir kafeye giderler. Materyal azdır oyundan tam keyif alamazlar ertesi oyuna tam ekipman ile gelirler bu sefer çevre masaların gözle tacizine maruz kalırlar. Tam alışırlar bir şövalye krala sadakatini sunarken büyücü “Bir şey alır mısınız?” sorusuna cevap vermek durumunda kalır ambiyans yalan olur, tam epik bir savaşa gireceklerken fonda Britney Spears belirir... Oyun dağılır, magic falan olsa derler sonra diğer oyunlardan bahsederler, en son biri Larp der herkes hüzünlenir ve merak eder...

Böyle Yapmayın

Bize Katılın

Kule Sakinleri